

Welkom op deze 33ste zondag van het kerkelijk jaar dat komende zondag met het feest van Christus Koning ten einde loopt. Zoals bij het naderen van elk einde (of zoals het lied zojuist zong: 'als tussen licht en donker de tijd zijn stroom versnelt') is er sprake van een zekere haast (de tijd versnelt zijn stroom). Ook bij het ten einde lopen van het kerkelijk jaar komen vragen op die ertoe doen: wat deed ik in de afgelopen tijd – wat zal de toekomst brengen – wat staat mij nog te doen – welke betekenis heeft ons gedrag voor de wereld waarin we mogen leven? De lezingen in deze viering stellen die vragen ook; sterker: ze schreeuwen ze uit en komen – weliswaar vanuit een heel eigen perspectief – overeen met de dreigingen en zorgen, met de hoop en de vrees, met de vragen die de wereld vandaag beroeren. Stellen we ons, met die hoop en vrees, in de tegenwoordigheid van Hem die ons te boven gaat en die leeft in de diepte van ons hart.

Gebed

Eeuwige, wat op aarde leeft, leeft slechts een korte tijd en wat uit onze handen komt zal niet eeuwig duren. Uw trouw echter houdt stand. Uw liefde blijft. Sta ons bij en schenk ons standvastigheid om in de wisseling der tijden naar U toe te leven, U die leeft in eeuwigheid.

Daniel 12:1-3

Marcus 13:24-32

Overweging

Het zou niet vreemd zijn als de inhoud van de zojuist gelezen teksten uit Daniël en Marcus reacties bij u oproepen van verwondering of verbijstering. Het gaat over visioenen en vergezichten, over ongehoorde ellende en schrikanjagende natuurverschijnselen. Wat betekenen ze en houden ze verband met ons leven nu?

Kijk naar de eerste lezing uit het boek Daniël. Wanneer je het hele boek leest, zie je dat Daniël een fantastisch iemand is, begiftigd met een mooi lichaam en een scherpe geest. Hij woont als balling in het buitenland, maar verwerft daar toch een hoge positie. Hij wordt in vertrouwen genomen en legt ingewikkelde dromen uit aan de koning. Zelf ontvangt hij

kleurrijke visioenen. Het gaat hem goed, maar dat alles roept tegenstand op en jaloezie. Zozeer dat men hem van het leven wil beroven, maar dat lukt niet. Hij blijkt onkwetsbaar, ook in een hete oven en in een leeuwenkuil. Een bijzonder iemand. Hij wordt gered, zoals het volk waarvan hij deel uitmaakt ook gered zal worden als het wijs is en gerechtigheid beoefent.

De tweede lezing, uit het evangelie volgens Marcus, is een gedeelte uit een lange toespraak waarin Jezus zijn leerlingen waarschuwt voor allerlei soorten onheil. De toekomst ziet er slecht uit. Er zal geen steen op de andere blijven. Het ene volk trekt ten strijde tegen het andere. Overal zullen aardbevingen en hongersnoden zijn. De ene broer levert de andere uit, de ouder keert zich tegen de kinderen en andersom. De zon zal verduisteren en de maan zal geen licht meer geven. Wat doe je dan?

Dit is apocalyptiek, een geheel van gedachten en voorstellingen over het einde van de wereld en de komst van het koninkrijk Gods. Moeilijk om al de beelden die daarin gebruikt worden te volgen. Maar toch. Die beelden van ondergang en conflict staan niet zo heel ver van ons af. We hoeven maar te kijken naar wat op dit moment wereldwijd gebeurt. De media confronteren ons dagelijks met buitensporige klimaatverandering. Er is de dreiging van de uitputting van de aarde. Wij leven voelbaar in apocalyptische tijden. Zoals in de eeuwen van Daniël en van Jezus, staan groepen frontaal tegenover elkaar. Boosheid van gevaccineerden tegenover ongevaccineerden, strijd tussen posities op politiek en religieus terrein. Zoals de mensen ten tijde van Daniël en Jezus lijken wij verdwaald. Welke richting moeten we uit? Hebben we een kompas om de juiste richting te vinden?

Vandaag de dag raken we vertrouwd met beelden van dreigende ondergang en ze zijn misschien niet zo moeilijk te begrijpen. Maar dat kompas en die richting? Het evangelie reikt een kompas aan en wijst richting. Dat doet ook de klimaatop, zojuist gehouden in Glasgow. De richting is duidelijk: een schone levensvriendelijke planeet. Het kompas wijst naar een rij van maatregelen die kunnen helpen de opwarming van

de aarde tegen te gaan. De richting van het evangelie is ook duidelijk: het koninkrijk Gods, een wereld waarin liefde het eerste en laatste woord heeft. Het kompas is het leven van Jezus, de manier waarop hij omgaat met mens en natuur, dankzij zijn voortdurende verbinding met God.

Er leeft een sterke hoop dat de klimaatop een duurzaam resultaat oplevert. Het evangelie verschaft daartoe een belangrijke bijdrage: zie de aarde als schepping; niet als ons eigen maaksel. Onze vorderingen in maakbaarheid zijn prachtig, maar wij bezitten de aarde niet. Bezit leidt tot apocalyptische toestanden. Wij zijn rentmeesters met een kompas en een doel: de schepping die ons is toevertrouwd te laten uitgroeien tot een levensvriendelijke planeet, tot een aarde waarop de liefde vindingrijk is tot in het oneindige. Paus Franciscus zegt het zo: werk aan een cultuur van zorg voor ons gemeenschappelijk huis. Het kompas: neem de kiemen weg van conflicten: hebzucht, onverschilligheid, onwetendheid, angst, onrechtvaardigheid, onveiligheid en geweld. Zo bouwen wij aan ons gemeenschappelijk huis.

Voorbede

Bidden wij voor onze zuster, Moeder aarde

Dat wij voor haar zorgen zonder haar uit te buiten

Dat zij niet door ons toedoen verloren zal gaan.

Bidden wij voor allen die invloed hebben op het klimaat.

Dat zij in hun beleid en met hun kennis

Dienstbaar zijn aan de aarde die Gods schepping is.

Heer, geef dat wij meedelen aan elkaar

wat wij van U gekregen hebben

Laat ons waakzaam blijven en trouw

tot alles in liefde is volbracht

Slotgebed

God, wij hebben samen gebeden en U hebt ons gesterkt
met woorden die niet voorbijgaan.

Help ons onze ogen gericht te houden op U
om uw tekenen te lezen

en met vertrouwen door het leven te gaan,

Vandaag en alle dagen. Amen